

Op onze aarde ontmoeten we een spiegelbeeld van die kosmische indeeling in den sterrenwereld: de organismen: de organismen met bloedsomloop, ademhaling, stofwisseling, en weer een, in zich gesloten geschiedenis: geboorte, ontwikkeling, ouderdom, dood; maar zie hier, onder al die verscheidenheid en gescheidenheid, de machtige band, die alles bindt: de planten en dieren voegen zich met hunne cyclische levensprocessen naar de cyclische bewegingen van onze aarde.

Het leven en de stofwisseling hangen in 't nauwste samen met de wisseling van dag en nacht.

Eindelijk toont de physiologie ons de cellen, die in hunne verbijzondering weer in 't klein herhalen, wat daar in de wereldruimte gebeurt. Dan de chemie, die ons vertelt van de snelheid waarmede atomen zich moeten bewegen, wat hindert ons ook atomen weer te verdeelen in onder-atomistische lichamen, zooals bij het radium al gedaan is?

Ziedaar de Kosmos, in al de geledingen, gehoorzaamend aan dezelfde eeuwige wetten, zich steeds verdeelend en toch vormend één innig, grootsch verband.

De *kracht* bindt en vereenigt en scheidt de stof en de stof is vorm, uitdrukking van kracht. Kracht doortintelt het oneindige en kracht doet geboren worden en vernietigt, en naar eeuwige wetten treedt uit den chaos de kosmos te voorschijn om weer terug te vallen in het chaotische.

Ten slotte nog dit; wellicht ten overvloede. Ik stel mij gaarne beschikbaar voor het beantwoorden van vragen, die wellicht zouden kunnen rijzen bij lezing van mijne stukjes.

Men gelieve dusdanige vragen echter *per brief* aan mij te richten, waarop — indien dit in mijn vermogen is — zoo zorgvuldig mogelijk geantwoord zal worden.

H. M. KUYPER.

EEN NIEUW BOEK OVER PADDESTOELEN.

ET zoo lang gewenschte boek, Mej. Cool en Van der Lek's inleiding tot de studie der lastige Paddestoelen, is er. Proficiat! Wij hebben thans iets, dat wij onze natuurvrienden, als het weer Juni is, in de hand kunnen duwen en zeggen „ga daarmee de bosschen in!” Wij bezitten thans een boek, dat onze naburen ons mogen benijden. Wij sukkelen als de Chineezers van Europa in Amur achteraan, doch fier mogen wij zeggen »Neerlandia docet.«

Deze week was ik naar mijn Oldenzaalschen natuurvriend gefietst, wien ik dezen herfst iets van paddestoelen had verteld. Hij kende nu al enkele zwammen en had er ook aan z'n jongens van gedoed! Zoo o. a. dat er ook stekelzwammen waren die er zus en zoo uitzagen, doch daar er dit najaar weinig zwammen waren, had meester ze zelf nog niet gezien.

Mijn eerste vraag die ik vriend H. deed was: »Heb je het paddenstoelenboek al?» Nou ôf! Ik heb het al heelemaal doorgestudeerd en Fluweelpootje gedetermineerd! Ook heeft een mijner leerlingen mij verrast met een stekelzwam. Een van zijn leerlingen was triomfantelijk de klas komen binnenstappen en had gezegd: »Meester, hier is een stekelzwam.« »Mooi zoo, en wat was het? Hy-num repandum.« Als 't een beetje weer is kom ik Woensdagnamiddag bij je om er op uit te gaan. Mijn broer heeft dan vacantie en komt ook mee. »Prachtig hoor, wij zullen nog wel wat vinden.« Dat was 23 Dec. 't Weer viel echter niet mee. Vriend H met zijn broer, die student is, is echter niet gekomen. Daarom moet ik mijn oordeel, of de determineertabellen goed zullen voldoen, opschorten tot 1914. Dit kan ik er al vast van zeggen, dat ze me niet te moeilijk toeschijnen, wat ook bleek uit de paar die ik er goed mee gedetermineerd heb.

Een flink algemeen gedeelte, waarin niets wat wetenswaardig was vergeten is, meerdere

tabellen voor het bepalen der meest voorkomende soorten, veel Hollandsche namen, veel afbeeldingen, en wat al niet meer, maakt dat het werk *af* is. Toen ik een jaar of vier geleden ook in *De Levende Natuur*, verschillende wenschen uitte, omtrent een nieuwe flora voor Paddestoelen, dacht ik niet, dat ze zoo spoedig in vervulling zouden gaan. Ja wij leven snel tegenwoordig!

Over de naamkwestie zal nog wel iets in 't midden gebracht worden en ik vind het jammer, dat niet eerst de uitgedachte namen aan een Commissie ter adviseering zijn gezonden. Wat één dokter niet weet, weten twee wellicht wel. En nu eenmaal verschillende namen zijn neergeschreven, valt het moeilijk ze later te wijzigen. Zoo lijkt mij de naam slijmkop voor *Myxaciium* niet zoo doelmatig als slijmvoet, wat juist een typische eigenaardigheid der *Myx.* weergeeft. Slijmkopppig zijn zoo'n massa soorten! (Zie o.a. No. 46 en 47, *Hygrophorus*). Ook mocht *Myxelator* niet Hooge Gordijnzwam genoemd worden, maar had beter om in den stijl te blijven: Hooge Slijmkop gedoopt zijn geweest.

Waarom *Tricholoma*, Ridderzwam genoemd??

Maar enfin. Wij hebben een prachtig boek om mee te beginnen. En een flink debiet moge het loon zijn voor den moeitevollen arbeid der noeste auteurs.

Denekamp.

J. B. BERNINK.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

NATUURBESCHERMING.

No. 19.

Ook de Natuurbescherming moet een *Wetenschap* worden met professorale zetels en de voorrechten mogen opeischen, die de wetenschappen met recht voor zich vragen.

PROF. SCHILLINGS.

Dat is immers juist het *betreuwenswaardige*, dat zoo velen meenen dat alle soorten der dierenwereld nog zoo talrijk voorhanden zijn, dat *»bescherming» onnoodig is*.

Redactie *Blätter f. Naturschutz*.

In het reeds door mij kort aangekondigde boek *»Our Vanishing wild Life»* by Dr. Hornaday, het beste en uitgebreidste en daardoor treurigste en 't meest indruk makende boek dat er tot nog toe is uitgekomen over menschelijke vernielzucht en lage geldzucht en laffe, doel-looze moordlust, staat als begin van hoofdstuk 21: (Het wreede ongcivilizeerde standpunt van ieder geweerdragend mensch), zoo goed in woorden uitgedrukt, wat voor soort persoon zulk een mensch is. De passage luidt aldus: »De geestestoestand van menschen die schieten, vormt een vreeselijke en hoofdfactor in de vernietiging van de vrije levende dieren en de nitroëing der soorten. Volle 95 % van de sport-mannen, schieters en andere personen en knapen die dieren vernietigen, over de geheele wereld en bij alle naties, beschouwen alle dieren slechts als *dingen* die er voor zijn om *gedood* en *gegeten* te worden, en het komt niet in hen op, dat het levende schepsels zijn die en om hun schoonheid en om hun belangrijkheid waard zijn om voor de menschheid bewaard te blijven zooals de natuur ze om ons heen heeft doen ontstaan. Het is bij al die schieters nog maar een geestestoestand van een hollen-bewonend mensch-dier. Deze uitspraak mag hard *schijnen* maar hij is gebaseerd op persoonlijke ervaring met duizenden menschen van de geheele wereld die schietend zijn; mijn levensomstandigheden hebben mij in aanraking gebracht met de sportsmenschen en geweerdragers van de geheele wereld gedurende 35 jaar lang, en mijn schieterskennissen beschieten met hunne doodelijke wapenen zeker $\frac{7}{10}$ van de »wereldlijke» jachtgronden. Met hen omgaande ben ik tot de treurige conclusie gekomen tevens dat zij *dán alleen* dieren *probeeren te beschermen*, als zij ze later dood mogen schieten! Wie zag ooit een vogelschieter in 't strijdperk treden voor het behoud van een vogelsoort ter wille van zijn schoonheid of zijn aesthetische levenswaarde? Ik heb het nooit gehoord en ik zat in vele vereenigingen van dien aard. Het eenige gesprek loopt over schietseizoenen, schiet-rechten etc. Degene die den moed bezit om voor te stellen, een dier vrij te stellen van het geweer, heeft een harde strijd te strijden onder zijn kornuiten. Men staat kwaad op, en roept: »alles nonsens! er zijn er genoeg!» De passie is om *alles* te dooden zoolang er *iets* te dooden overblijft!